

Незакінчений вірш

Володимир Підпалий

Як повні відхлинуть, як потоки,
відбурхавши, окреслять береги
струмками, річками і ріками – перші грози
відчинять двері теплому дощу.

Тоді ловлю і вечори, й світанки,
качиний переліт і шепіт луку
і вкотре без надії сподіваюсь:
ось врешті-решт вгамуються думки...